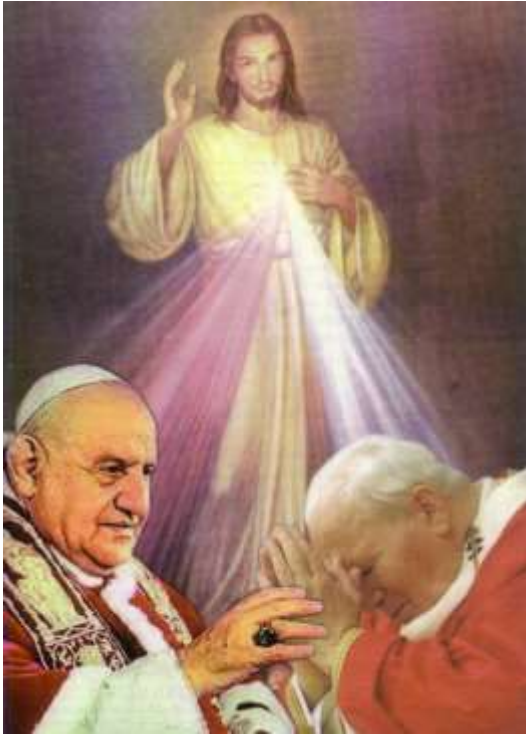

ĐỨC MẾN THÌ NHẪN NHỤC VÀ VUI KHI THẤY ĐIỀU CHÂN THẬT!

... Chứng từ sống Đức Tin của anh Barthélémy một huynh trưởng Hướng Đạo sống tại Vendée ở miền Tây Trung nước Pháp.

Sự Tin Tưởng là từ tôi dùng để định nghĩa thế nào là Đức Tin. Đó là mối giao hảo mật thiết và đơn sơ với THIÊN CHÚA cũng như niềm chắc chắn về mối quan hệ này. Đức Tin chính là lòng tin tưởng vô tư nơi cái nhìn yêu thương không thể nào dò thấu được mà THIÊN CHÚA hằng đặt để trên chúng ta. Trên riêng tôi.

Chính mỗi người chúng ta có bốn phận tìm ra một mảnh đất tốt, một phương thế thích hợp cho việc phát triển Đức Tin. Đối với tôi thì mảnh đất này chính là phong trào Hướng Đạo. Hướng Đạo là môi trường - theo nghĩa toàn vẹn nhất - của Đức Tin, môi trường quân bình dung hợp giữa Đức Tin chất phát của người bán than và Đức Tin của người trí thức. Hướng Đạo là môi trường của một Đức Tin được cắm chặt trong thực tại đồng thời vẫn giữ

nguyên nét đơn sơ, tránh xa cái hào nhoáng dư thừa. Trong phong trào Hướng Đạo, Đức Tin như được tỏ lộ rõ ràng qua ý nghĩa công cuộc phục vụ thường nhật, qua nét gương mặt trước quang cảnh thiên nhiên tuyệt vời luôn luôn mới mẻ mà chúng tôi được trực tiếp chiêm ngắm vào các buổi cắm trại ngoài trời.

Dĩ nhiên sự nghi ngờ vẫn có thể len lỏi vào trong lãnh vực Đức Tin, nhưng trong các thời điểm của phong trào Hướng Đạo, Đức Tin luôn tỏa sáng như một sự thật hiển nhiên. Cách đây hai năm tôi lên đường đến làm việc tại một cô nhi viện ở Bénin nơi lục địa Phi Châu với một nhóm hướng đạo sinh. Các trẻ em và những người phụ trách nói với chúng tôi: "Hãy cầu nguyện và ăn chay mỗi khi lương thực bị thiếu thốn và bị cái đói hoành hành". Lời nói minh chứng lòng tin tưởng vững vàng nơi sự trợ giúp của THIÊN CHÚA. Đúng là một chứng tá hùng hồn. Hôm nay, với tư cách người điều động cuộc sống Kitô trong Nhóm Hướng Đạo, tôi cố gắng làm thế nào để các bạn trẻ hướng đạo sinh được cảm thấy kích thích bởi lòng tin tưởng nối kết sự hiệp nhất giữa con người với THIÊN CHÚA. Đây chính là Đức Tin vậy.

... Chứng từ của ông Benoit Williamson Chủ Tịch hội bác ái Thánh Vinh Sơn Phaolô: "Không thể nói về Đức Tin mà không đề cập đến đức bác ái".

Với tư cách là một thiện nguyện viên dẫn thân ngay từ năm 16 tuổi trong một hội đoàn bác ái thì rất dễ giải thích Đức Tin xuyên qua đức bác ái.

Bác ái chính là yêu người thân cận vì lòng mến Chúa như giới răn Hội Thánh truyền dạy. Và cũng chính vì sự kiện này mà từ Bác Ái trở thành một từ độc nhất thuộc về Kitô Giáo. Nói về đức bác ái Kitô là nói về một đồng nghĩa. Thật vậy. Vì THIÊN CHÚA nào mà chúng ta yêu thương người thân cận nếu không phải là vì THIÊN CHÚA Đấng là CHA chúng ta ngự trên trời, là THIÊN CHÚA Ba Ngôi. Không thể có ai khác: Tôi tin kính một THIÊN CHÚA.

Trong đạo thánh Công Giáo có 3 nhân đức đối thần: đức tin, đức cậy và đức mến. Ba nhân đức có đối tượng là THIÊN CHÚA và thật cần thiết để được cứu rỗi. Ba nhân đức đồng hành sát cánh bên nhau. Người ta không thể tách rời chúng. Chúng hướng dẫn chúng ta. Đức Cậy không Đức Tin là vô nghĩa. Có thể hy vọng một cái gì đó mà lại không tin nó chẳng? Cứ thử tưởng tượng Đức Tin không có Đức Cậy ở trên Thiên Đàng, được không? Bởi vì, chúng ta tin cái gì nếu không phải là niềm hạnh phúc ở trần gian và niềm hạnh phúc vĩnh cửu ở trên thiên đàng? Vậy thì làm sao mà lại mong ước lên trời nếu không có Đức Tin?

Chính khi ấy mà đức bác ái xuất hiện. Kẻ nào nói mình yêu mến THIÊN CHÚA mà lại không yêu thương anh chị em mình là kẻ nói dối! Thực thi đức bác ái trở thành một đòi buộc của Đức Tin và phải diễn tả ra bằng các việc làm. Mong ước một cuộc sống tốt đẹp hơn cho người láng giềng nghèo mà tôi thương mến, nhưng lại không hề giúp đỡ gì ráo trôi, thử hỏi như thế có thể được chẳng? Mong một thế giới tốt đẹp hơn nhưng lại không tin thế giới có thể tốt đẹp hơn thì phải chẳng là chuyện có thể? Vậy thì, chúng ta không thể nào sống trong hy vọng rằng Đức Tin dẫn chúng ta đến với THIÊN CHÚA nhưng lại không hề hoạt động gì để làm sinh động Đức Tin!

... "Giả như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và của các thiên thần đi nữa, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng khác gì thanh la phèng phèng, chũm choẹ xoang xoảng. Giả như tôi được ơn nói tiên tri, và được biết hết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin đến chuyển núi dời non, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng là gì. Giả như tôi có đem hết gia tài cơ nghiệp mà bố thí, hay nộp cả thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có đức mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi. Đức mến thì nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật. Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả. Đức mến không bao giờ mất được!" (1Côrintô 13,1-8).

("Catholiques en Vendée", La Vie de l'Église de Luçon, n.90, 27 Novembre 2013, trang 16-17)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt